

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227954
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6111227954.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu: D. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., D. B. XX, právne zastúpeného JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Banská Bystrica, J. A. Komenského 18B, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a. s., so sídlom Bratislava, Dúbravská cesta 14, IČO: 35 919 001, o náhradu škody 3636,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14 C/230/2011-371 zo dňa 31. 10. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/230/2011-371 zo dňa 31. 10. 2017 m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi titulom náhrady škody sumu 1.818,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 1.818,-Eur od 10. 12. 2011 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietla.
- III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnej výške.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 3.636,- Eur spolu s úrokom z omeškania a trovami konania titulom náhrady škody. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.
3. Okresný súd v poradí prvým rozhodnutím vo veci rozhodol tak, že žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť nahradiť škody v uplatnenej výške spolu s príslušenstvom. Proti prvému rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 13Co/11/2017-301 zo dňa 16. 05. 2017 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že úlohou prvostupňového súdu malo byť zaoberať sa otázkami, ktoré odvolací súd nastolil vo svojom zrušujúcom rozhodnutí.
4. V poradí druhým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica žalobu zamietol a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že žalobca už dňa 25. novembra 2009 mal vedomosť o škode a kto za ňu zodpovedá, lebo v tento deň adresoval žalovanému žiadosť o obhliadku poškodenej záhrady a návrh na odškodnenie. Preto, ak žaloba bola podaná na súd až dňa 29. novembra 2011, bola podaná po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby a keď okresný súd prihladol na námietku premlčania žalovaného, žalobu zamietol.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu rozsudkom č. k. 13Co/48/2019-448 zo dňa 28. 08. 2019 odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca podal proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, v ktorom navrhol dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Cdo/60/2020 zo dňa 24. 06. 2020 dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu č. k. 13Co/48/2018-448 zo dňa 28. 08. 2019 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

8. Najvyšší súd v zrušujúcom uznesení krajskému súdu vytkol, že krajský súd svojim rozsudkom naplnil dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP, lebo sa dostatočne nevysporiadal s námietkami žalobcu a s údajmi v znaleckom posudku a dospel k zákone nekomfortnému záveru o premlčaní žalobcovho práva na odškodnenie znehodnoteného majetku. Najvyšší súd uviedol, že vedomosť o škode je subjektívna kategória, ktorá vychádza z objektívneho stavu; v tejto súvislosti s poškodenou nehnuteľnosťou, ktorá musí byť natoľko ustálená (nemenná), aby bolo možné hovoriť o vedomosti o škode tak, aby mohla začať plynúť dvojročná premlčacia doba (určenie okamihu tzv. natae actionis), čo bolo až po oboznámení sa žalobcu so znaleckým posudkom, t. j. 16. augusta 2011, a nie dňa 25. novembra 2009 ako uzatvorili nižšie sudy po takmer 9 rokoch od podania žaloby.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po tom, ako bol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/48/2019-448 zo dňa 28. 08. 2019 uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. z n. 4Cdo/60/2020 zo dňa 24. 06. 2020 zrušený a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie, opätovne preskúmal vec na pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 CSP v rozsahu podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Na pojednávaní konanom dňa 21. 10. 2021 odvolací súd vykonal dokazovanie prečítaním listu vlastníctva, prečítaním geotechnického posudku zo dňa 16. 08. 2011, prečítaním žiadosti o ohliadku poškodenej záhrady zo dňa 25. 12. 2009, prečítaním odpovede na žiadosť o ohliadku poškodenej záhrady a návrh na odškodnenie. Oboznámil rozpočet na rekonštrukciu oporného železobetónového múru zo dňa 22. 11. 2011. Prečítal podstatný obsah svedeckej výpovede H. R. P.. Prečítal znalecký posudok č. 3/2015 vypracovaný O.. H. P.. Oboznámil stanovisko znalca k vyjadreniu žalovaného k znaleckému posudku. Prečítal podstatný obsah výpovede znalca O.. H. U. z pojednávania dňa 20. 09. 2016 a oboznámil podstatný obsah posudku Hydrometeorologického ústavu zo dňa 21. 09. 2017.

11. Z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie T. T., okres T. T., obec T. T., odvolací súd zistil, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely č. XXXX o výmere 272 m², vedenej ako záhrady. Žalobca nadobudol predmetnú nehnuteľnosť dedením, a to na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 24D/318/2011 zo dňa 24. 08. 2011.

12. Z geotechnického posudku zo dňa 16. 08. 2011 odvolací súd zistil, že príčinou vzniku svahových pohybov v predmetnej lokalite bol sústredený prítok povrchovej vody pochádzajúci z telesa cesty R1-I/59, v dôsledku čoho došlo k zníženiu stability a súdržnosti málo odolných dolomitických hornín vo svahu. K udalostiam došlo v rokoch 2008 a 2009, pričom od výstavby cesta I/59 v 70. rokoch minulého storočia k takýmto javom až do uvedenej udalosti nedochádzalo. Uvedené javy, t. j. pretekajúce vody z telesa cesty do záhrady a následné zosuvy, sa po sťažnostiach majiteľa nehnuteľností u správcu komunikácie už od uvedených udalostí neopakovali, pretože správca komunikácie vykonal na úseku cesty v susedstve poškodenej nehnuteľnosti údržbu a nápravu opatrenia, čo potvrdil listom z 10. 02. 2010.

13. Zo žiadosti o ohliadku poškodenej záhrady a návrh na odškodnenie zo dňa 25. 11. 2009 pre odvolací súd vyplynulo, že žalobca požiadal žalovaného o ohliadku poškodenej záhrady a o návrh odškodnenia. Žalovaný na predmetnú žiadosť o ohliadku poškodenej záhrady a návrh na odškodnenie reagoval listom zo dňa 10. 02. 2010, v ktorom žalovaný uviedol, že žalovaný ako správca predmetnej komunikácie dodržiaval pri údržbe cesty príslušné ustanovenia zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a že žalovaný nie je zodpovedný za spôsobené škody v záhrade žalobcu. K

vytekaniu vody a následnému zaplaveniu záhrady z rýchlostnej cesty mohlo dôjsť pôsobením vonkajších vplyvov a zmenou poveternostných podmienok, napr. vplyvom privalových dažďov. Žalovaný tiež v liste konštatoval, že na úseku nad rodinným domom žalobcu bola vykonaná miestna ohliadka zamestnancami žalovaného a vykonaná funkčná skúška cestnej kanalizácie fekálnym vozidlom a bolo konštatované, že kanalizácia je plne funkčná, nebolo zistené žiadne zanesenie, resp. upchatie.

14. Z rozpočtu rekonštrukcie oporného železobetónového múru zo dňa 22. 11. 2011 odvolací súd zistil, že rekonštrukciu predmetného oporného by bolo možné vykonať za sumu 3636,432 Eur.

15. Z výpovede svedka O.. R. P. odvolací súd zistil, že svedok sa vyjadril k predmetnému rozpočtu týkajúceho sa rekonštrukcie železobetónového múru a uviedol, že v rozpočte je uvedená cena za použitý materiál a že svedok tam kalkuluje s cenou práce, ktorú treba vynaložiť na to, aby si žalobca mohol pôvodný vybudovaný oporný múr dať do pôvodného stavu. Svedok sa tiež vyjadril k tomu, že kvôli stekajúcej vode a podmočenej zemine dochádza k zosuvu tejto zeminy smerom až k dvoru žalobcu, svedok tiež uviedol, že na opravu takéhoto oporného múru, ako videl v záhrade žalobcu z hľadiska stavebno-technických predpisov je potrebná ohláška stavebnému úradu.

16. Zo záverov znaleckého posudku č. 3/2015 vypracovaného O.. H. U. pre odvolací súd vyplynulo, že hlavnou príčinou zosuvu a poškodenia vybudovaného oporného múru bola intenzívna infiltrácia povrchovej vody pritékajúcej z povrchu cestného telesa cesty R1-I/59 do strmých kvartérnych vrstiev, ktorá spôsobila vznik plošnej svahovej deformácie, siahajúcej až ku konštrukcii oporného múru. Svahová deformácia priťažila konštrukciu daného múru, čo spôsobilo jeho deštrukciu a naklonenie zvyšných častí po stranách od poruchy. Samotná konštrukcia múru nebola na túto skutočnosť staticky dimenzovaná a v jej realizovanej podobe nemohla zabrániť tlaku zeminy od vzniknutého zosuvu. Príčinou stekajúcej vody bolo upchatie dažďového vpustu v odvodňovacom rigole komunikácie alebo kanalizácie vedenej od tohto vpustu. Znalec sa tiež vyjadril k výmere materiálu uvedeného v rozpočte z 22. 11. 2011, keď uviedol, že výkaz výmer materiálu v tomto rozpočte zodpovedá stavu poškodenia oporného múru podľa fotografie z roku 2008 okrem množstva lepených kotiev, ktoré znalec upravil na 40. Na základe uvedenej úpravy výkazu výmer bol urobený kontrolný rozpočet, keď výsledná suma bez DPH bola 3 133,34 Eur, čo je suma 3 760,01 Eur s DPH. Znalec sa tiež vyjadril k otázke, či stavebník na zhotovený oporný múr urobil ohlásenie (stavebno-technické predpisy) a ak áno, či urobil aj nové ohlásenie za účelom opravy v roku 2009 resp. 2010. K tomuto znalec uviedol, že na miestnom šetrení žalobca uviedol, že na stavebnom úrade nepodal žiadne ohlásenie na vybudovanie zrúteného oporného múru a ani na jeho opravu. Znalec konštatoval, že v zmysle stavebného zákona oporné múry sú zaradené medzi jednoduché stavby a na jednoduché stavby sa vydáva stavebné povolenie.

17. Súčasťou znaleckého posudku je aj fotodokumentácia, pričom na strane 24 znaleckého posudku je zachytený opravený rigol na predmetnom cestnom telese, rigol je opravený, sú uložené nové betónové tvárnice rigolu zväčšené, vyvýšené až po zvodidlá.

18. Znalec O.. H. U. bol k predmetnému znaleckému posudku vypočutý na pojednávaní dňa 20. 09. 2016. Na otázku žalovaného, či je z odborného hľadiska možné identifikovať jasnú príčinu poškodenia múru v časovom horizonte 8 rokov po jeho porušení, uviedol, že sa snažil čo najobjektívnejšie zistiť príčinu porušenia oporného múru a znalec má za to, že vzhľadom na prítok vody z komunikácie, tak veľký prítok musel mať vplyv na poruchu oporného múru a porušený bol múr tam, kde je najväčší prítok vody, čiže z diaľnice s tým, že múr má 10 m, zrútilo sa asi 5 až 6 m, a to v časti, kde bol najväčší prítok vody z komunikácie, ktorá má šírku 20 m. Zosuv múru bol vplyvom prítoku vodu, čím sa zmenili fyzikálne vlastnosti zeminy za oporným múrom, čím sa zvýšil tlak na oporný múr, a oporný múr tomuto tlaku neodolal.

19. Z klimatologického posudku Slovenského hydrometeorologického ústavu Bratislava zo dňa 21. 09. 2017 odvolací súd zistil, že december 2008 bol v lokalite T. T. zrážkovo nadnormálnym mesiacom, s úhrnom 116 mm. Najvyšší denný úhrn 51 mm bol zaznamenaný dňa 05. 12. 2008, v čase od 16.20 hod. do 03.00 hod. stredoeurópskeho času, v trvaní 7,7 hodiny. Priebeh uvedenej zrážkovej činnosti bol rovnomerný, bol zaznamenaný mierny trvalý dážď. Hodinový úhrn zrážok bol v intervale 3-6 mm, maximálny 15 min. úhrn dosahoval okolo 1,5 mm, preto uvedenú zrážkovú epizódu nemožno klasifikovať ako privalový dážď.

20. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

21. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

23. Citované ust. § 415 Občianskeho zákonníka zakotvuje všeobecnú prevenčnú povinnosť počínať si tak, aby sa nikomu neškodilo (neminem laedetre). Táto povinnosť je vyjadrená slovami, že každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Ide o ochranu života a zdravia, o ochranu majetku, o ochranu prírody a ochranu životného prostredia. Tieto statky sú, prirodzene, chránené aj inými usmerneniami, či už Občianskeho zákonníka alebo iných právnych predpisov, ktoré s porušením povinnosti pri ochrane týchto statkov spájajú určité zodpovednostné následky. Ak bola porušená konkrétna povinnosť ustanovená v týchto ustanoveniach, použijú sa predovšetkým zodpovednostné následky upravené v týchto konkrétnych ustanoveniach. Ak neboli porušené konkrétne povinnosti vymedzené v týchto ustanoveniach a určitým konaním alebo nekonaním sa zasiahlo do chránených statkov uvedených v § 415, ktorým sa spôsobilá určitá škoda na týchto statkoch, je nutné položiť si otázku, či ten, kto takto zasahoval, si počínal tak, aby nedochádzalo ku škodám, alebo či si takto nepočínal. Ak si tak nepočínal, porušil povinnosť uloženú mu v § 415 Občianskeho zákonníka a z porušenia tejto povinnosti mu vznikne zodpovednosť za škodu. Porušenie preventívnej povinnosti uvedenej v § 415 Občianskeho zákonníka sa stáva dôvodom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu, pokiaľ sa nedokáže porušenie povinnosti podľa určitého konkrétneho ustanovenia, či už Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Porušením preventívnej povinnosti, ktorým vznikla škoda na zdraví, majetku, na prírode alebo na životnom prostredí, vznikne všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

24. V ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakotvená všeobecná zodpovednosť každej fyzickej a právnickej osoby, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437, resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). V citovanom ustanovení § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vyjadrená zásada, že každý, to je tak fyzická ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu, alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia.

25. Ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka upravuje prípad, keď škodu síce spôsobil iná osoba (škodca - zodpovednostný subjekt), ale súčasne bola spôsobená aj zavinením poškodeného. V takomto prípade by nebolo správne, aby za škodu zodpovedal jeden alebo druhý. Kto bude zodpovedný a v akom rozsahu bude znášať následky spôsobenia škody, závisí od toho, či škoda bola spôsobená škodcom a aj zavinením poškodeného, alebo či škodu výlučne zavinil poškodený. V prvom prípade znášajú škodu obaja, t.j. zodpovednostný subjekt a poškodený, pomerne. V tomto prípade treba zistiť mieru zavinenia poškodeného na spôsobení škody, najmä to, či poškodený svojím zavineným konaním prispel k vzniku škody alebo k zväčšeniu jej rozsahu.

26. V konaní nebolo sporné, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX kat. ú. T. T., parcela C-KN č. XXXX záhrady o výmere 272 m². Vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti žalobca nadobudol na základe osvedčenia o dedičstve sp. zn. 24D/318/2011 zo dňa 24. 08. 2011, teda vstúpil do práv svojich právnych predchodcov. Nebolo tiež sporné, že predmetná parcela hraničí s cestnou komunikáciou R1 - I/59, terén je svahovitý a v časti nad záhradou žalobcu sa na cestnom telese nachádza dažďový vpust s tým, že krajnica cesty má zrealizovaný rigol a po určitých úsekoch dažďový vpust.

27. Súd pri rozhodovaní o náhrade škody primárne vychádzal zo znaleckého posudku, na ktorom znalec zotrval i napriek námietkam zo strany žalovaného a uviedol, že príčinou poškodenia oporného múru a jeho zrútenia bola skutočnosť, že pritekajúca voda do vpustu nestačila odtekať a vyvierala zo zeme formou prameňa a stekala po opornom múre. Daný stav znalec vyhodnotil tak, že došlo k upchatiu dažďového vpustu odvodnenia cesty alebo kanalizácie, kde pritekajúca voda si vytvorila novú cestu a vyvierala pod cestou smerom do záhrady žalobcu. Vzhľadom na to, že k oprave rigolu a dažďového vpustu došlo až po zrútení oporného múru upchatý vpust alebo kanalizácia bol aj pred zosuvom a zrútením múru a pritekajúca dažďová voda z cesty stekala do záhrady žalobcu, podmáčala zeminu a pôvodný rigol bol vyskladaný z betónových žľabových tvárnic, po generálnej oprave úseku cesty bol zrealizovaný zo žľabových tvárnic väčšej šírky a zo strany od záhrady žalobcu boli vydvihnuté až po zvodidlá a dažďový vpust bol opravený.

28. Odvolací súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním boli preukázané predpoklady vzniku zodpovednosti na strane žalovaného s poukazom na § 420 Občianskeho zákonníka, a to vznik škody, ktorá predstavuje rozpočtované náklady na opravu poškodeného oporného múru, protiprávny úkon, a to skutočnosť, že k svahovým pohybom v predmetnej lokalite došlo sústredeným prítokom povrchovej vody, ktorá pochádzala z telesa cesty R1 v dôsledku čoho došlo k zníženiu stability a súdržnosti málo odolných hornín vo svahu, v dôsledku toho, že až po týchto udalostiach došlo k odstráneniu technických nedostatkov na predmetnom úseku R1. Uvedené pretekánie vody z cesty do záhrady žalobcu a zosuvy sa po jeho sťažnostiach u správcu komunikácie od uvedených udalostí neopakovali, pretože správca komunikácie vykonal na úseku cesty v susedstve poškodenej nehnuteľnosti údržbu a nápravné opatrenia, čo potvrdil aj listom zo dňa 10. 02. 2010.

29. Pokiaľ sa žalovaný bránil a uvádzal, že v konaní nebolo preukázané, že zosuv oporného múru bol spôsobený tým, že kanalizácia bola upchatá a že si žalovaný neplnil svoje povinnosti súvisiace s údržbou kanalizácie, do konania žalovaný nepredložil dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že predmetný vpust bol riadne udržiavaný a že pokiaľ dochádzalo k dažďom voda nepretekala cez rigol. Z fotodokumentácie, ktoré je súčasťou znaleckého posudku, však vyplýva, že žalovaný po predmetných udalostiach rigol postupne opravoval a vyvýšil ho až do výšky cestného zábradlia, čiže voda už následne nemohla pretekať do záhrady žalobcu. Pokiaľ žalovaný poukazoval, že voda mohla vytekať ako podzemná voda, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal, išlo teda o účelové tvrdenie, ktoré nepodložil žiadnym dôkazom. Navyiac, v prípade, že by išlo o podzemnú vodu, táto by vytekala do záhrady žalobcu nepretržite. Táto skutočnosť vyplynula z geotechnického posudku vypracovaného dňa 16. 08. 2011, zároveň aj zo znaleckého posudku. Z výsluchu znalca okrem iného bolo zistené, že prítok vody tam musel byť, mal vplyv a musel spôsobiť poškodenie oporného múru, keďže pokiaľ došlo k oprave odvodnenia na cestnom telese v časti nad pozemkom žalobcu nedochádzalo ani v súčasnosti po dažďoch nedochádza k výronu vody.

30. Odvolací súd mal potom za to, že medzi vznikom škody a protiprávnym úkonom žalovaného, ktorý si nepočínal tak, aby na majetku žalobcu nedochádzalo ku škode, je príčinná súvislosť, ktorá bola zo strany žalobcu preukázaná a teda žalovaný predmetnú škodu zaviniel. Žalovaný nepredložil do spisu žiadne dôkazy ani nenavrhol dôkazy na skutočnosti, ktoré iba tvrdil a ktoré nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní. Navyiac z klimatologického posudku Slovenského hydrometeorologického ústavu Bratislava zo dňa 21. 09. 2017 pre odvolací súd vyplynulo, že december 2008 bol v lokalite T. T. zrážkovo nadnormálnym mesiacom, ale uvedenú zrážkovú epizódu nemožno klasifikovať ako privalový dážď.

31. Odvolací súd však na druhej strane mal za to, že v konaní bolo preukázané, že predmetná škoda bola spôsobená aj zavinením poškodeného, t. j. žalobcu a preto by mal škodu znášať pomerne. Žalobca, resp. jeho právny predchodcovia vybudovali predmetný oporný múr bez akéhokoľvek administratívneho rozhodnutia, či už vo forme stavebného povolenia, resp. ohlásenia drobnej stavby, tak ako to konštatoval svedok O.. P. resp. to bolo konštatované v predmetnom znaleckom posudku. V takomto administratívnom konaní by sa bola nepochybne skúmala aj technická stránka vyhotovenia oporného múru a tiež aj to, či predmetný múr nezasahuje do ochranného pásma cesty R1. Odvolací súd má teda za to, že žalobca nesie zodpovednosť za vzniknutú škodu v rozsahu 50%.

32. S poukazom na uvedené odvolací súd potom žalobe žalobcu, čo do rozsahu škody, vyhovel čiastočne a priznal žalobcovi náhradu škody vo výške zodpovedajúcej 50% uplatňovanej škody teda sumu 1 818,- Eur ($3\ 636 : 2 = 1\ 818,-$ Eur). Znaleckým posudkom a predloženým rozpočtom rekonštrukcie oporného

múru, takmer v zhode vyčíslené náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť, odvolací súd považoval za primerané s tým, bolo ustálené, že výkaz výmeru materiálu v rozpočte zodpovedá stavu poškodenia múru. Ohľadne zvyšku nároku na náhradu škody odvolací súd žalobu zamietol.

33. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa odvolací súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 vzhľadom na prechodné ust. § 10c uvedeného nariadenia. Na rozdiel od žalobcu však dospel k záveru, že žalovaný sa nedostal do omeškania už dňom 01.09.2010, ale až dňom nasledujúcim pod doručení žaloby žalovanému teda dňom 10.12.2011 (žaloba bola žalobcovi doručená dňa 09.12.2011). Odvolací súd pritom vychádzal z konštatovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v predmetnom zrušujúcom uznesení, že žalobca sa o škodu a o tom kto za škodu zodpovedá dozvedel až z posudku zo dňa 16.08.2011, pričom po tomto dátume už žalovaného neoslovil s požiadavkou o náhradu škody, ale podal žalobu na súd. Poukazujúc na uvedené odvolací súd priznal žalobcovi aj ním požadovaný úrok z omeškania 9% ročne, ktorý je ním uplatnený v nižšej než zákonnej výške (výška úrokov z omeškania bola ku dňu 10.12.2011 vo výške 9,25% ročne), a to zo sumy priznanej náhradu škody 1 818,- Eur od 10.12.2011 až do zaplatenia. Ohľadne úrokov z omeškania požadovaných už od 01.09.2010 odvolací súd žalobu žalobcu tiež zamietol.

34. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. a II. tohto rozsudku.

35. O trovách konania odvolací súd rozhodol aplikujúc ust. § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s ust. 255 ods. 2 CSP. V konaní mala každá zo strán sporu úspech v rozsahu 50%, preto odvolací súd vyslovil, že žiada zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).